

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621200372
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6621200372.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Benkovičovej, v právnej veci starostlivosti o maloletú C. F., narodenú XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom ako matka, toho času bytom U. I.T., zastúpenú kolíznym opatrovníkom E. práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov: matky XX.XX., narodenej D.T., s trvalým pobytom Ulica L. I. I., V.U.času bytom U. právne zastúpenej Lexpert s.r.o., so sídlom Horná 15, Banská Bystrica, IČO: 45 976 856 a otca V. F., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom L. XX, právne zastúpeného JUDr. Ingrid Repkovou, advokátska, so sídlom Ružová 33, Košice, IČO: 31 309 861, o zníženie výživného na maloleté dieťa, o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom a uloženia povinnosti matke podávať informácie otcovi maloletého dieťaťa, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/5/2021-145 z 18. marca 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Otec je **p o v i n n ý** nahradiť matke trovy právneho zastúpenia vo výške 113,39 Eur, a to ich zaplatením právnomu zástupcovi matky Lexpert s.r.o., so sídlom Horná 15, Banská Bystrica, IČO: 45 976 856, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci zníženia výživného na maloletú C. F., úpravy styku otca s maloletou a podávania informácií matkou maloletej otcovi a konanie v celom rozsahu zastavil (I. výrok). Zároveň uložil otcovi povinnosť nahradiť matke trovy konania na účet jej právneho zástupcu vo výške 340,16 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (II. výrok).

2. Prvoinštančný súd v rozhodnutí uviedol, že prioritne skúmal právomoc konať vo veci. Dospel k záveru, že maloletá má svoj obvyklý pobyt na území Spojených arabských emirátov, konkrétne v J., čo založil na zisteniach, že maloletá sa spolu s matkou dlhodobo zdržiavajú v J. od 01. 09. 2018, maloletá tam navštevuje školu, na Slovensko chodí na komisionálne skúšky na konci každého školského roka na Základnú školu na ulici P. v I., maloletá má v J. zabezpečenú zdravotnú starostlivosť, je tam riadne evidovaná a jej matka je zamestnaná v leteckej spoločnosti K. ako letuška. Preto tvrdenie otca maloletej, že matka spolu s maloletou dlhodobo nežijú na území Spojených arabských emirátov je nepravdivé. Prvoinštančný súd poukázal na ust. § 24a, § 38a a § 39 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „ZMPS“) a konštatoval, že predmet tohto konania predstavuje podľa § 111 písm. b), c) a d) Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých a v takejto veci by právomoc slovenských súdov bola podľa § 39 ods. 1 ZMPS daná iba vtedy, ak by maloletá mala na území SR svoj obvyklý pobyt alebo by tento nebolo možné určiť. Z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že obvyklý pobyt v prípade maloletej možno určiť a tento je na území Spojených arabských emirátov v J.. Právomoc podľa § 38a ZMPS sa týka len úpravy konania o výživnom a je špeciálnym ustanovením k § 39 ZMPS. Okresný súd dodal, že

podľa § 24a ZMPS sa vyživovacia povinnosť rodičov k deťom spravuje právom štátu, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt, čo v tomto prípade by bolo právo platné a účinné v Spojených arabských emirátoch, kde bolo aj naposledy vydané Rozhodnutie číslo 150/2016 týkajúce sa maloletej. Je v záujme maloletej, aby vo veciach starostlivosti o ňu bolo rozhodované podľa práva štátu, v ktorom má obvyklý pobyt. Z týchto dôvodov okresný súd s poukazom na § 9 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konanie zastavil majúc za to, že nemá právomoc vo veci konať.

3. Prvoinštančný súd poukazujúc na ust. § 54, § 55, § 57 a § 58 CMP rozhodol tiež o nároku a výške náhrady trov konania. Dospel k záveru, že otec musel mať vedomosť, o tom, že maloletá s matkou sa dlhodobo zdržiavajú v Spojených arabských emirátoch v J., čo vyplýva aj z listinného dôkazu - z návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 19. 06. 2019 predloženého otcom, v ktorom tento sám uviedol, že matka s maloletou sa zdržujú v J., kde maloletá navštevuje školu, teda má tam bydlisko a obvyklý pobyt. Podľa okresného súdu otec vo svojom návrhu neuviedol podstatné skutočnosti týkajúce sa obvyklého pobytu maloletej a tým porušil povinnosť uloženú § 32 CMP. Preto je spravodlivé, aby nahradil matke trovy konania, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia. Tieto priznal za 3 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 23. 02. 2021, vyjadrenie k návrhu otca zo dňa 23. 02. 2021 a predloženie listinných dôkazov dňa 08. 03. 2021, ktoré považoval za účelné a v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 vyhlášky, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, priznal matke trovy právneho zastúpenia vo výške 340,16 Eur pozostávajúce z odmeny za 3 úkony právnej služby po 83,62 Eur za jeden úkon (pri určení tejto hodnoty ako 1/13 z výpočtového základu platného pre rok 2021, ktorý je 1.087,- Eur) plus režijný paušál 3 x 10,87 Eur, čo je 32,61 Eur a plus DPH vo výške 56,69 Eur, keďže advokát matky je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

4. V zákonnej lehote podal proti uzneseniu odvolanie otec maloletej. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. V odvolaní namietal, že prvoinštančný súd posúdil otázku existencie právomoci jediným výrokom vo vzťahu ku všetkým jeho návrhom, čo je postup nesprávny. Vo vzťahu k jeho návrhu na zníženie výživného poukázal na § 38a ZMPS a na to, že ako výživou povinná osoba má na území SR svoje bydlisko spolu so svojou manželkou na adrese Pleš č. 55, okres Lučenec. Napriek tomu, že konanie o výživnom možno zaradiť medzi konanie o veciach starostlivosti súdu o maloletých, ako to vyplýva aj z § 111 CMP, zákonodarca v tomto prípade špecifikoval osobitné určenie právomoci slovenského súdu na prejednanie a rozhodnutie vecí týkajúcich sa výživného, a to pobytom povinného. Otec preto nesúhlasil s interpretáciou okresného súdu, že § 39 ZMPS je špeciálnym ustanovením k § 38a ZMPS. Podľa neho je to naopak, § 38a je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k § 39 ods. 1 ZMPS. Poukázal v tomto smere na dôvodovú správu, podľa ktorej sa do samostatného ustanovenia vyčlenila právomoc vo veciach konania o výživnom bez ohľadu na to, či je oprávnenou osobou maloleté dieťa alebo iná osoba. Podľa neho teda právomoc Okresného súdu Lučenec bola na rozhodnutie ohľadne výživného daná.

6. Otec ďalej označil za nesprávny záver okresného súdu o tom, že obvyklý pobyt maloletej je v Spojených arabských emirátoch v J.. Podľa neho prvoinštančný súd nevykonal ďalšie dokazovanie vo vzťahu k náležitému zisteniu skutočného stavu veci, je totiž potrebné prihliadať aj na sociálne väzby maloletej k príbuzným, ako napr. starým rodičom, ktorí žijú na území Slovenska. Otázka obvyklého pobytu maloletej teda nebola náležite zodpovedaná.

7. V odvolaní otec tiež namietal výrok o trovách konania argumentujúc tým, že v čase uskutočnenia podania dňa 19. 06. 2019 nemal k dispozícii žiadne skutočnosti ohľadne pobytu maloletej, lebo matka mu neposkytovala relevantné informácie a bol odkázaný výlučne na dohady a predpoklady. Napriek svojej snahe nemohol byť v kontakte s maloletou, zaujímal sa kde sa nachádza, ako sa má, avšak žiadostiam o informácie nebolo zo strany matky vyhovené a je tak zrejmé, že až do doručenia listinných dôkazov zo strany matky v konaní pred prvoinštančným súdom nemal k dispozícii žiadne bližšie informácie o maloletej. Pri podaní svojho návrhu zo dňa 01. 02. 2021 mal za to, že maloletá sa nachádza na Slovensku na adrese evidovaného trvalého pobytu. Teda priznanie náhrady trov konania v prospech matky nebolo dôvodné. Stav právnej neistoty a jeho nevedomosť o relevantných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej spôsobila svojim konaním výlučne matka, ktorá sa dlhodobo zatajovala a odmietala akúkoľvek snahu o kontakt, či poskytnutie informácie o maloletej.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Podľa nej otec neuviedol žiaden zmysluplný dôvod, aby právomoc súdu nebola viazaná na obvyklý pobyt maloletého dieťaťa, ale na povinného rodiča a jeho obvyklý pobyt, teda prečo by posudzovanie právomoci súdu pri konaní o výžive maloletého malo byť vytrhnuté z režimu ostatných konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Otcom označená dôvodová správa nie je právne záväzným výkladom právnych noriem. Posudzovanie právomoci súdu podľa § 38a ZMPS sa má týkať len výživného v prospech plnoletej osoby a k takému záveru je nutné dospieť pri vzájomnom posúdení ustanovení § 39 ods. 1, § 38a a tiež § 24a ZMPS, ktorého účelom je zjednotenie ukazovateľa rozhodného práva s princípom pre založenie právomoci súdu na konanie, čo má zjednodušiť a urýchliť konanie a teda súd v konaní o výživnom má konať podľa práva, aké je v mieste súdu. Ak by v prejednávanom prípade bola založená právomoc slovenského súdu, ako tvrdí otec, znamenalo by to, že slovenský súd by musel podrobne zisťovať právo Spojených arabských emirátov a rozhodovať podľa práva šaría len preto, že otec sa rozhodol z miesta posledného spoločného pobytu ujsť pred plnením si vyživovacej povinnosti voči maloletej a znamenalo by to súčasne praktickú nemožnosť, aby kolízny opatrovník náležite splnil svoje povinnosti a zisťoval rodinné, bytové a sociálne pomery maloletej. Takýto nezmyselný postup, ktorým sa otec chce zvýhodniť na úkor maloletej by nevyhnutne znamenal zdĺhavé neefektívne konanie, v ktorom by nebol rešpektovaný najlepší záujem maloletej. Podľa matky bol obvyklý pobyt maloletej nepochybne zistený. Bolo by úplne nezmyselné, aby v jednej krajine sa rozhodovalo o výživnom na maloletú a v inej boli riešené iné otázky starostlivosti týkajúce sa maloletej.

9. Matka za správny označila aj výrok o náhrade trov konania, nakoľko maloletá žije v mieste, ktoré bolo aj posledným spoločným bydliskom ešte aj s otcom a ktoré bolo posledným bydliskom určeným dohodou rodičov. Otec toto samozrejme vedel, čo potvrdzuje aj jeho vyjadrenie zo dňa 19. 06. 2019 v exekučnom konaní a ona mu odvtedy netvrdila, že by sa krajina obvyklého pobytu maloletej zmenila, otec to takisto netvrdil a obvyklým pobytom maloletej sa nezaoberal ani exekučný súd, ako to naznačuje otec. Otec sa nechal dlhodobo zastupovať právnu zástupkyňou a ani prostredníctvom nej sa nepokúsil overiť si skutočnosť, či maloletá v Spojených arabských emirátoch skutočne nežije. Ak otec argumentuje, že maloletá má evidovaný trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, tak ide o evidovaný trvalý pobyt v nehnuteľnosti, v ktorej ho majú a majú evidovaný aj matkini rodičia. Ak otec tvrdí, že by bolo neprimerane tvrdé, aby nahradil trovy konania, tak sa nechal zastupovať advokátkou a spustil konanie, na ktoré nemá slovenský súd právomoc. Naopak, neprimerane tvrdé je to, že otec dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť a namiesto toho vyvoláva pre matku zbytočné výdavky na toto súdne konanie. Ak otcovi skutočne bol udelený v Slovenskej republiky trvalý pobyt, tak musel v súlade so zákonom preukázať aj finančné zabezpečenie pobytu v Slovenskej republike.

10. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol len to, že rešpektuje rozhodnutie okresného súdu.

11. V nasledovných vyjadreniach rodičia neuviedli žiadne nové právne relevantné skutočnosti, ktoré by neuviedli už odvolaní, resp. v stanovisku k nemu.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením uznesenia, ktoré je dostatočne jasné a zrozumiteľné a preto odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov, ktoré viedli okresný

súd k tomu, že zastavil konanie v nadväznosti na svoj záver o nedostatku právomoci na konanie v tejto veci.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že odvolanie otca je nedôvodné, pretože okresný súd v súlade s ust. § 161 ods. 1 CSP správne skúmal splnenie procesných podmienok, za ktorých možno vo veci konať a rozhodnúť a dospel tiež k správneému záveru o existencii neodstrániteľnej prekážky spočívajúcej v nedostatku právomoci súdov SR na konanie v tejto veci v dôsledku čoho potom opodstatnene v zmysle § 9 CSP konanie zastavil.

17. Odvolací súd konštatuje, že otec v odvolaní neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite a dostatočne nevysporiadal. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza zo správne zisteného skutočného stavu veci, je výsledkom správneho právneho posúdenia veci a okresný súd neznemožnil otcovi uskutočňovať procesné práva. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi prvoinštančného súdu i s argumentmi, ktorými tieto závery náležite vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne a na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné:

19. V prejednávanej veci niet pochyb o tom, že sa jedná o spor s tzv. cudzím prvkom, keďže predmetom sporu je rodinnoprávny vzťah, v rámci ktorého maloletá so svojou matkou aktuálne bývajú v J. v Spojených arabských emirátoch. Prvoinštančný súd preto správne vychádzal z toho, že právomoc na konanie treba skúmať podľa § 39 ods. 1 ZMPS, podľa ktorého právomoc slovenských súdov vo veciach starostlivosti o maloletých je daná, ak má maloletý na území Slovenskej republiky svoj obvyklý pobyt alebo jeho obvyklý pobyt nemožno určiť.

20. V tomto smere z dôkazov nachádzajúcich sa v spise aj podľa odvolacieho súdu vyplynul spoľahlivý záver o tom, že maloletá má svoj obvyklý pobyt v J. v Spojených arabských emirátoch a nie na území Slovenskej republiky. V tomto smere odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať správne zistenia okresného súdu, ktoré podrobne popísal v odsekoch 42 až 46 odôvodnenia uznesenia a preto len v krátkosti opakuje, že maloletá od septembra roku 2018 navštevuje školu v J., kde žije s matkou, ktorá tam pracuje ako letuška. Maloletá tam má zabezpečenú zdravotnú starostlivosť. Na Slovensko chodia na návštevy matkiných rodičov a na konci školského roka na komisionálne skúšky. Odvolací súd dodáva, že v tomto smere nemal žiaden právny význam evidovaný trvalý pobyt, ktorý má maloletá v I. a ktorý je (len) administratívnou evidenciou negarantujúcou reálne miesto zdržiavania sa evidovanej osoby. Okresný súd dostatočne zistil všetky rozhodujúce aspekty týkajúce sa stanovenia obvyklého pobytu maloletej.

21. Vzhľadom na uvedené okresný súd správne predmet konania podradil pod ust. § 111 písm. b), c) a d) CMP, ktoré definuje záležitosti tvoriace predmet konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Preto správne v zmysle § 39 ods. 1 ZMPS uzavrel, že právomoc súdov SR nie je daná, nakoľko maloletá má obvyklý pobyt v J. a nie na území Slovenskej republiky. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že právomoc na konanie v tomto prípade nie je daná ohľadne ani jednej z otcom označených vecí (výživné na maloletú, styk s ňou a právo na informácie o nej) a preto nebolo potrebné a ani možné zastaviť konanie iba parciálne. Odvolací súd považuje totiž za správny názor okresného súdu, že ust. § 38a ZMPS sa nevzťahuje na určenie právomoci ohľadne výživného na maloleté dieťa. Podľa odvolacieho súdu ust. § 38a ZMPS síce nerozlišuje, na určenie právomoci ktorej z vyživovacích povinností sa má aplikovať, ale pokiaľ ust. § 39 ods. 1 ZMPS hovorí o právomoci vo veciach starostlivosti o maloletých, tak do tejto problematiky nepochybne patrí aj otázka výživného a preto povahovo ide o ustanovenie špecifického charakteru majúce prednosť pred ust. § 38a ZMPS. Dôvodová správa podľa odvolacieho súdu obsahuje mylné východisko o aplikácii predmetného ustanovenia aj na výživné k maloletému dieťaťu, pretože ak § 24a ZMPS káže na vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom aplikovať právo štátu, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt, tak odvolací súd považuje za rozumné, aby v takom prípade súdy toho istého štátu mali aj právomoc na rozhodovanie o tejto otázke. A to je podľa odvolacieho súdu zabezpečené osobitným režimom právomoci súdu v prípadoch vecí starostlivosti o maloletých podľa § 39 ods. 1 ZMPS, na základe ktorého bude o maloletom dieťati (vrátane výživného k nemu) rozhodovať súd toho štátu, ktorý naň má priamy dosah vzhľadom na obvyklý pobyt na jeho území. Prvoinštančný súd preto zaujal správny názor o nedostatku právomoci na konanie v tejto veci a preto opodstatnene konanie zastavil.

22. Správne prvoinštančný súd rozhodol aj o trovách konania. Odvolací súd dáva za pravdu prvoinštančnému súdu v tom, že pokiaľ otec už v roku 2019 v rámci svojho písomného podania (návrhu na zastavenie exekúcie) zo dňa 19. 06. 2019 mal vedomosť o tom, že maloletá sa s matkou zdržuje v J. a nedisponoval informáciami o tom, že by sa toto zmenilo, bol to on, kto zbytočným podaním návrhu na okresný súd zapríčinil vznik trov tohto konania na strane matky. Okresný súd preto správne aplikoval ust. § 55 CMP. Odvolací súd totiž neverí tomu, že otec nevedel, že maloletá nebýva I. (t. j. v tom istom okrese ako on) na adrese evidovaného trvalého pobytu, ale v J.. Preto aj výrok o trovách konania odvolací súd potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52, § 55 a § 58 CMP, pretože považoval za spravodlivé, aby otec, ktorý zbytočne inicioval celé toto konanie a ktorý následne neúspešne podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu znášal aj trovy odvolacieho konania. Odvolací súd preto priznal matke náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia za písomné vyjadrenie k odvolaniu (pri základnej sadzbe tarifnej odmeny za jeden úkon určenej podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v platnom znení) čo predstavuje sumu 83,62 Eur + 10,87 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) plus DPH v sume 18,90 Eur, čo spolu predstavuje sumu 113,39 Eur.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).